

BASICS

Basics staat voor een pittig en potig poprocktrio.

Emotievolle, harmonieuze zangpartijen worden gelinkt aan een snedige gitaar en ondersteund door een pompende ritmesectie.

Het trio opereert vanuit Kanegems landelijk gebied, alwaar de decibels rijkelijk door de boxen knallen.

Na vele optredens, singles met Jan Hautekiet en Lange Polle (Triggerfinger) en een succesvol Humo's RockRally 2000 (halve finale) treden ze nu voor de eerste maal op in Schuiferskapelle.

Therapy meets Placebo !

CHALICE

De eerste line-up van Chalice brengt ons terug naar maart 1998. Op dat moment beslisten Vincent Debaveye (drum), Yves Ragolle (gitaar, ex-Impedigon) en Chris Lagrange (bass, ex-Iconoclasm) om eigen nummers te schrijven. Na enige tijd wordt Gregory Soetaert (zang) en Dieter Demeyer als tweede gitarist aangenomen. Christophe Spzajdel ontwierp het logo van Chalice.

In oktober 2002, na enkele optredens met verschillende zangers nam Chalice hun eerste mini-cd op. De zang op Disentangled (vijf nummers, waarvan één instrumentaal) werd gebracht door Tom Decambray. Kort na de opnames verlieten Vincent en Dieter de groep, zij werden vervangen door Yoeri Gemeen (drum) en Martijn Roozendaal (gitaar, ex-Transsonic Voracity).

Halfweg 2004 verliet Tom de groep. Omdat Chalice niet meer op zoek was naar een klassieke death metal grunt werd in januari 2005 Pieter Dewulf aangenomen als hun nieuwe frontman.

In maart en april 2006 werd een tweede cd opgenomen. Het album Inner Torment werd gevuld met 8 nummers. Helaas verloor Chalice in de zomer van 2007 hun gitaar tandem. De ideale vervangers werden gevonden in Hans Depraetere (ex-Ezekiel 28) en solo gitarist Bharat Van Den Brecht. Door de komst van de nieuwe gitaarsound onderging de groep een grote muzikale evolutie.

In augustus 2009 verliet Yoeri na 6 jaar trouwe dienst de groep, een vervanger werd gevonden in Michael Pauwels. Opnieuw sloeg Chalice een bladzijde om in zijn geschiedenis en zette zijn weg verder met een perfecte mix tussen melodie en agressie.

Chalice zijn:

Pieter Dewulf: zang

Hans Depraetere: gitaar

Bharat Van Den Brecht: gitaar

Chris Lagrange: bass

Michael Pauwels: drum

CHOKING ON VOMIT

In het voorjaar van 2005 besloten Tim (gitaar) en Colin (basgitaar) om een band te beginnen. Oorspronkelijk speelden ze covers van rock en metalbands zoals Metallica, Rage Against the Machine, Guano Apes ... Na een tijd begonnen ze ook zelf te experimenteren en speelden ze de eerste zelfgemaakte riffs.

Een jaar later ontmoette Tim vocalist Bert tijdens een vrij podium in het VTI van Tielt. Systematic Murders was geboren. Dat betekende ook een wijziging van werkwijze en vooral van genre. De covers werden zwaarder (van bands zoals bijvoorbeeld Heaven Shall Burn) en er werd ook intensiever aan eigen nummers gewerkt.

We vulden elkaar perfect aan en alles ging zeer vlot. Er was nog slechts één knelpunt dat moest opgelost worden: een drummer, of liever, het gebrek eraan. Vele maanden - en drummers - later contacteerden we Maikel, ex-drummer van Murder Intentions. Na een voorstelling van onze muziek, besloot Maikel om zich bij ons aan te sluiten.

Weer betekende een nieuw bandlid een nieuwe aanpak: met uitzondering van de Heaven Shall Burn cover (namelijk Counterweight) besloten we om ons enkel nog op eigen nummers te concentreren. Ook veranderden we de bandnaam naar Choking on Vomit. Na lang genoeg met z'n allen samengespeeld te hebben en onze eerste gezamenlijke nummers afgewerkt te hebben, besloten we om optredens te zoeken. Het eerste optreden was Tielt Explodes. Later volgden er nog optredens zoals Days of War en Reetrock. Er wordt ook aan een demo gewerkt.

Na al die tijd zijn we vastberadener dan ooit en leggen we de lat steeds hoger, ready to conquer Belgium !

DENIALL

Deniall is ontstaan in 2003. Voorheen heette de band Metalrage, deze bezetting speelde uitsluitend covers (Metallica, ACDC, Motörhead, Iron Maiden, ...). Daar we eigen muziek wilden schrijven, namen we een nieuwe start en veranderden we meteen ook de naam in Deniall. In 2003 namen we onze eerste demo op bestaande uit 6 nummers.

Na vele optredens en vele wissels in de line-up is de huidige bezetting uiteindelijk een zes koppige band bestaande uit twee gitaristen, een drummer, zanger, keyboardspeler en een vrouwelijke inbreng op dwarsfluit. Met deze groep namen we in 2008 onze tweede demo op. Deze bestond uit 4 nummers en is met zijn melodic metal iets krachtiger van genre dan de eerste.

ESCALIER DE TINTIN

WANNEER
gestart in 1994

GENRE
Rook en rool (eigen nummers met één uitzondering: White Light van the Velvet Underground), gepeperde rock met sonische melodieën, ook wel eens garagerockneigingen met emotioneel postavant-gardistische impressies

THERAPIE
Vele vele optredens in Vlaanderen: diverse jeugdhuizen, cafés, kroegentochten, festivalletjes (o.a. JH De Kloef, JH Jester, JH Kontrabas, JH 't Ipperste, JH De Mutse, Haverrock, Wisselrock, Patersdreef, Zeezicht Antwerpen, ...).

Wekelijkse repetities in de catacomben van een oud Tielts gebouw.

HOOGTEPUNTEN
eind 1995: eerste optreden in De Kloef
oktober 1997: deelname aan rockconcoers "Ruislé Buist" (24 deelnemende bands) waar we de eerste prijs wegkaapten (een CD -opname)
januari 1998: geboorte CD "Dores de Cabeça"
2003: creatie van CD "Winterdays" met 9 songs
oktober 2004: 10 jaar Escalier de Tintin in Carlito

GROEPSLEDEN
Tom Baelden - drummer
Tom Scherpereel - baskunstenaar
Bart Van Rijckeghem - gitaarinterpretaties en zangstonden
Filip Vervenne - gitaarinterpretaties en zangstonden

GODSPEED

De vijf leden van Godspeed zijn allen sinds hun jeugd geïnspireerd en gepassioneerd door muziek. Ieder van hen heeft al in verschillende andere muzikale projecten gespeeld en daardoor wat ervaring opgebouwd. Om enkele namen te noemen, de leden van Godspeed speelden voorheen in The Deal, Firestone, Black Haven, Wilson,...

Met Godspeed proberen ze nieuwe paden te bewandelen en creëren ze een massief rockgeluid gebaseerd op hun verleden en hun muzikale inspiratiebronnen. De powerrocksongs zijn recht door zee met melodische toetsen en scherpe randjes.

Hun doel is goeie rocknummers te brengen en dit doen ze met zeer veel plezier.

Godspeed are what they are... A Rockband !

Line-up

Thomas Coucke - Gitaar

Pedro Tallieu - Gitaar

Diederik Claes - Basgitaar

Bruno Tallieu - Zang

Pedro Den Dooven - Drums

voor fans van Queens of the Stone Age, Foo Fighters, Velvet Revolver,...

GOLDEN BULLET

Golden Bullet is een hardcore band uit Meulebeke met leden uit Meulebeke, Wingene, Oostrozebeke en Tielt. De sound van de band wordt omschreven als een ruwe mix tussen (90's H8000)-hardcore en metal.

In het najaar van 2005 was de formatie compleet en in de zomer van 2006 speelden ze hun eerste show. Intussen speelde de band al om en bij de 60 shows, van Blankenberge tot Luik. In 2008 bracht de groep een demo uit samen met Saviour uit Oostkamp en in 2009 volgde er een promo. Na de komende zomer komt Golden Bullet naar buiten met hun eerste full length album..

JOHNSON

Johnson, een 22-jarige artiest uit Schuiferskapelle, heeft al zijn leven lang een passie voor muziek. In 2003 nam hij voor het eerst de gitaar in eigen handen en startte in 2004 met het spelen van rockmuziek in zijn band Frustration. Het trio kende vier deelnames aan Rock@Schuiferskapelle, deed mee aan Melkrock en speelde nog enkele gigs in West-Vlaanderen. Uiteindelijk ging het trio eind 2007 uit elkaar en bleef het een tijd stil rond Johnson.

Toen leerde Johnson de blues-gitarist/zanger Marcello kennen, waardoor hij gefascineerd werd door blues en akoestische muziek. In 2009 begon hij op te treden op kleine evenementen met akoestische covers van o.a. David Bowie, Johnny Cash, Queens of the Stone Age, enz ... Nu schrijft hij vooral eigen nummers over the rock 'n roll way of life en de harde zoektocht naar een leven zonder zorgen in deze moderne samenleving.

JOSKOSMOS

Het begon als collega's, ze konden meteen goed opschieten met elkaar. Eén van hen kreeg plots een drumtoestel en niet goed wetende wat er mee aan te vangen, besloten ze samen te komen. De andere werkvriend had nl. een gelijkaardige kwestie met een gitaar.

Dat ze beiden geen noot konden lezen, laat staan spelen, kwam goed uit. Elke woensdag, weken, maanden na elkaar, bleven ze proberen. Ook al trok het op niets, het jammen werd een vast gegeven, het hoogtepunt van de week waarin ze zich echt konden uitleven.

Geleidelijk aan begon er geluid uit de kakofonie te bloeien. Wild in het rond slaan begon ritmisch te klinken, het tokkelen kreeg een melodieuze geluid. De microfoon die erbij kwam, gaf het geheel een stem en het eerste liedje werd geboren. Vele versies en speelruimtes later waren er al heel wat songs bijgekomen. Hoe het klonk, deerde hen niet, zolang ze maar hun eigen gevoelige snaar konden bespelen, hun opgelopen ervaringen in muziek omzetten. Spinnen kijken zoals ze het zelf noemen: de rijkdom ontdekken waar geen geld van de wereld kan aan tippen.

Het eindeloos jammen begon over te gaan in repeteren. Dit bracht structuur en een constante in de deuntjes met zich mee. Zich met plezier tot in het schuim drummen, de microfoon nat schreeuwen, snaren en plectrums verslijten, en hier en daar zelfs extra repetities inlassen ...

Met dank aan de burens werd een optredentje tijdens een tuinfeestje door de gasten gehoord. Dit maakte de bandleden nieuwsgierig naar meer. Een geïnteresseerde bassist versterkte dit gevoel, de repetities werden intenser en nu staan ze er voor jullie met z'n drieën, een perfecte stimulans om er mee naar buiten te treden.

Klaar om hun muziek met jullie te delen, schreven ze zich in voor TieltRockt!. Covers moet je van hen niet verwachten. "Liever een minder liedje van onszelf dan een slecht gebrachte cover" is hun leuze.

KENTUCKY DARE DEVILS

“Separating the men from the boys”

In de jaren 90 brachten Jeroen Van Overbeke, Yves Verleysen en Steven Verbeke als Trunkboy twee demo's, één single ('Chinese Girlfriend' haalde de A-list op Radio 21 en Studio Brussel) en een mini-cd ('Itchy Bop') uit en speelden ze een honderdtal optredens op kleine en grote Vlaamse podia.

Nadat Jeroen en Steven met Tom Vanlaere (bekend van Novac) een melodieuze zijspiongetje hadden gemaakt met Pale, keerden ze in 2003 als Kentucky Dare Devils samen met Yves terug naar hun roots: snedige garagerock.

Henk Stevens en Filip Verbiest (ex-TVC15 en -El Gaga) vervoegden hen eind 2004. Dit resulteerde in een psychedelischer sound, waarmee ze op de muziekconcoursen van zowel Ruislé Buist als van Ten Vrede Talent de eerste plaats wegkaapten.

Twee jaar later hielden Henk en Filip het voor bekeken. Na een sabbatjaar nam Lieven Joos de fakkel over als leadgitarist en kwam de band met een strakke, hedendaagse rocksound uit het repetitiehok.

In 2009 vervoegde Henk opnieuw de groep om afwisselend met Jeroen achter de micro plaats te nemen. 2010 wordt het jaar waarin Kentucky Dare Devils de studio in zullen duiken om hun officieel debuut op te nemen ...

MADLEE

Madlee is een Pop/Rock medley band bestaande uit zang, bas, drum, gitaren en toetsen. Alle leden van de band hebben muzikaal geschoolde achtergronden, en samen hebben ze meer dan honderd jaar podiumervaring. Met dit en een goede scheut ambiance heb je Madlee.

Het repertoire is een verzameling pop- en rocksongs van de jaren 70 tot nu in het typische nonstop jasje. De echt grootste klassiekers van de betere pop- en rockbands, in 10 medleys gegoten, Nederlands of Engels, het maakt niet uit, je hebt tot 120 minuten stomende live muziek.

MURDER INTENTIONS

Murder Intentions uit Tielt, West-Vlaanderen, begon in het najaar van 2004 als een groep vrienden die samen deathmetal wilden spelen. Al vlug vormde de sound zich tot een agressieve mix van deathmetal, grind- en hardcore.

Na 2 demo's, enkele bezettingswissels en heel wat lokale optredens bracht de band op 16 november 2009 hun debuut album "A Prelude To Total Decay" uit via het Russische label SFC Records. "A Prelude to Total Decay" werd opgenomen in de zomer van 2009 door Niek Tournois (Spoil Engine) in zijn Sweet Sour studio in Eede (NL) om dan nadien gemasterd te worden door Robbe K. (Disavowed, Arsebreed) in de Audiovizualz Studio. Het album bevat guest vocals van Pieter, Tim (Outcast / Whatever it Takes) en Maenhoudt (Saviour) evenals een gastbijdrage van het Gentse Voidwork in de vorm van 3 duistere ambient tracks.

De huidige line-up van de band bestaat uit Anthony Adam op drums, Thomas Vandenhouwee en Bart Ranson op zang, Jelle Vandeweghe op bass en Jens Werbrouck op Guitar.

Voor fans van Dying Fetus, Infernal Revulsion, Misery Index, Carnal Decay, Crawlspace, Enemy Ground, Wasteform, ...

NIGHTLIFE

Nightlife ... passie, gedrevenheid, energie en zin voor humor, vettige gitaarklanken, slide, zweet en ambiance, een oerbezetting van gitaar-bas-drums, het is er allemaal !

Nightlife is een bluesrock driemansformatie met een geheel eigen karakter. Je moet hen aan het werk gezien hebben om hun speciale, heel eigen manier van optreden te ontdekken: een dampend en stampend rocktrio dat zijn gelijke niet kent. De optredens staan steeds weer garant voor prima ambiance en veel humor, waarbij het publiek actief wordt betrokken. Dikwijls groeit een avondje Nightlife dan ook uit tot een soort happening waarbij niet alleen de band zelf, maar ook de toehoorders serieus uit de bol gaan.

Nightlife draait intussen reeds jaren mee in het Benelux bluesrock-circuit en kan dan ook een rijk gevuld palmares voorleggen met honderden optredens in café's en clubs, op festivals en kroegentochten ... De band speelt hier de solo's meestal op de bar, dus je pint is er zelden veilig !

Ook op vele nationale en internationale motortreffens in België en Nederland is de band een graag geziene gast, diverse concerten voor een publiek van zelfs 4 à 5.000 man zijn hiervan het beste bewijs. De band bracht ondertussen twee CD's uit: 'Fill'r Up!' werd uitgebracht in mei 1995, enkele jaren later gevolgd door "Waiting for Saturdaynight". Beide bevatten hoofdzakelijk eigen nummers. Naast het steviger werk in de stijl van ZZ Top, Dr. Feelgood, The Bluesband, The Georgia Satellites, Webb Wilder, Omar & the Howlers e.a. zijn er ook enkele eigen rockballads te horen.

Vergeet niet: Nightlife gecontracteerd, fuif gegarandeerd !

NOVAC

Vóór 2001 ging Novac als Twentysix Gasoline door het leven. In 1998 alweer maakte Twentysix Gasoline een goeie beurt op Humo's Rock Rally en eindigde in de halve finale. Na 2001 verliet gitarist Bart Vroman de band. Tom Vanlaere (zang/gitaar), Arjan Bogaert (bas) en Dirk Pattyn (drums) doopten hun combo Novac met als voornemen om alle grenzen van het rockgenre te belagen, flirtend met pop enerzijds en met abstracte postrock anderzijds. Toen Novac in 2004 nogmaals werd geselecteerd voor de Rock Rally had men het ook moeilijk om de muziek af te lijnen: "Novac is Elvis Costello op een streng dieet van Gruppenbild en Shellac". Voor Novac is in dat opzicht kiezen steeds verliezen, en de rit eindigde dan ook in de preselectie.

De titeltrack van de tweede ep 'Worldparkinglot' werd door de Poppunt-jury en het publiek geprezen en mocht 'on air' op Studio Brussel en kwam terecht op de Demopollcompilatie van 2006. In januari 2009 verscheen het eerste full album 'Cellar Dwellar'. Het album werd zeer gesmaakt door RifRaf: "Triggerfinger, Black Box Revelation, The Father The Son and The Holy Simon de lijst van Belgische rock and roll grand cru groeit gestaag, en het nieuwe hoofdstuk in deze successtory zou Novac wel eens kunnen zijn ... een potje rock and roll waar de testosteron van afspringt ..."

ORNAMENTAL VIRUS

Deze triade is in staat om je de adrenaline van een Middeleeuwse veldslag te laten voelen en je daarna het euforische gevoel van een overwinning te bezorgen. Hun muziek laat je kennis maken met machtige heersers, hun heroïsche krijgers, de veelvuldige moorden en plunderingen en je ontdekt herbergen waar bier en wijn immer rijkelijk vloeien.

Ongeveer een jaar na hun stichting bracht deze instrumentale band hun eerste demo 'The Conquerors of Eden' uit in december 2008. In 2009 lieten ze zich horen op de Melkrockrally, waar ze de publieksprijs in de wacht sleepten. Hierdoor mochten ze het gelijknamige Tielse festival Melkrock diezelfde zomer openen.

Ornamental Virus zoekt steeds nieuwe horizonten op en slaagt er steeds beter in de kracht, de grootsheid en de glorie van de Middeleeuwen uit te stralen en er steeds andere kanten van te belichten.

Opdat de Middeleeuwen nooit vergeten mogen worden !!

PUSSY JUICE

Ondertussen bijna 18 jaar 'on the road', hebben ze in de loop der jaren een eigen stijl ontwikkeld in de alternatieve rockmuziek: een crossover tussen punkrock en funkmatal, doorspekt met fun en ernst, onder het motto "klinkt het niet, dan botst het". In de jaren negentig werd het Vlaamse land doorkruist met als apotheose de mini-cd "Crow" op het befaamde Boom!-label.

Het is enkele jaren stil geweest rond de band maar enkele reünie-optredens deden het vuur weer opwakkeren. In stilte werkte Pussy Juice aan een nieuwe mini-cd, die ze in 2009 in eigen beheer uitbrachten ("...but me").

Optredens zijn door professionele activiteiten geen prioriteit meer, maar die keren dat de Pussies een podium mogen onveilig maken, blijft de aanwezigheid bij.

RACK

In 2002 beslisten we met zes jonge gasten een nieuwe groep op te richten met als doel accordeonmuziek toegankelijk te maken voor het bredere publiek en het musette-cliché te doorbreken. Met dit concept willen we zoveel mogelijk genres in ons repertoire opnemen: van folk over pop naar hevige rock, telkens met een eigen toets.

Ons eerste optreden is meteen raak: het internationale accordeonfestival van een lokale accordeonvereniging. Het hek is van de dam! Geleidelijk beginnen we bekendheid te winnen in eigen regio en telkens opnieuw staan de mensen versteld over de mogelijkheden van een accordeon. We zijn hierdoor aangenaam verrast want zo zien we onze doelstelling ingelost worden.

Vanaf 2005 geven we de techniek in handen van een klanktechnicus en wordt er een professionele installatie aangekocht. Vanaf dan telt RACK zeven leden.

Op tuinfeesten, recepties en dergelijke zijn we een graag geziene gast. Meer en meer worden we gevraagd voor grotere evenementen. Zo stonden we op verschillende lokale festivals, o.a. in Tielt (2006) en Brugge (2007). Ook niet te vergeten zijn onze optredens op de Keltische dag in Tielt (2005 en 2007) en de Schotse dagen in Ooidonk (2005 en 2006), een gigantisch evenement met ongeveer 15.000 bezoekers.

Op ons palmares van eigen evenementen staan het Swingpaleis (2004) en Flash Back (2005). Vanaf 2007 start een intensieve samenwerking met de Celtic Spirit Dancers, een Keltische dansgroep uit De Pinte. Samen met hen organiseren we twee jaar na elkaar Celtic Fever (2007 en 2008). Ongetwijfeld valt ons hoogtepunt in 2008 met een optreden in Frankrijk (Champagnestreek).

2009 kondigt zich aan met een vernieuwde website en een nieuwe uitdaging, een gezamenlijk optreden met het kinderkoor "t Klein gezang XXL".

RACK! ACcordeon RockS

ROCK STOVRIE

Rock Stovrie hoeft voor velen geen introductie. Deze rockcoverband heeft een stevige reputatie opgebouwd door hun jarenlange ervaring. Met hun vlammende optredens zorgen ze overal voor ambiance. Van 80's metal (Motörhead, Iron Maiden) tot Hard Rock (AC/DC, Guns 'n' Roses) tot alles daartussen onder de noemer shake-my-bum-and-wiggle-my-titties-party-songs ... Rock 'n' Alcohol van de bovenste plank !!

Rock Stovrie ... vol-au-vent is voor mietjes.

RONNYS REMOVABLE RODEO

RRR zweert bij helden als Kyuss, Qotsa en andere stevige rockers. Niet dat ze zo willen klinken maar het bloed kruipt nu eenmaal ... en de rest moet je horen, voelen, beleven. 'Een brok testosteron' ? We'll take that as a compliment !

SLOPPY G.

Nadat Jeroen Van Overbeke rond de eeuwwisseling een gitaar cadeau kreeg van zijn toenmalige vriendin, begon hij daar op een rudimentaire manier liedjes uit te wringen. Zijn ongeschoolde manier van spelen leverde hem meteen een pseudoniem op: Sloppy Joe.

Met behulp van Bram Vermeersch, die inmiddels aan de weg timmert met Moony en The Smoking Dog, nam hij in 2003 een demo-cd op die positief onthaald werd in de pers: "Sfeervolle akoestische luisterpop die niet banaal overkomt, je komt het niet alle dagen tegen. In zeven songs knipoogt Sloppy Joe onder andere naar Mazzy Star, Neil Young en Buffalo Tom. Humor gaat hand in hand met drammerige gitaartjes, slome riffs zij aan zij met betekenisvolle vertelsels. De songs, door het duo omschreven als melodieuze, kabbelende liedjes over verloren en te winnen liefdes, komen in de buurt van Admiral Freebee, Eels, Spain of Pinback."

Na een tijdje inactiviteit stapte Bram Vermeersch in 2004 op. Baritongitarist Lieven Joos nam zijn plaats in en zorgde ervoor dat de sound iets swingender en bluesier werd. Samen met Dirk Pattyn brachten ze onder de naam "I am a Horse" in 2006 een full-cd uit: 'Everybody knows I'm right but nobody agrees'.

Terwijl het verhaal van "I am a Horse" verder galoppeert, gaat Jeroen nu ook solo als Sloppy G. de boer op: ride that horse, Geronimo, ride that horse.

SOME SAY YES SOME DO LESS

Wat krijg je als je populaire hits wil schrijven, maar steeds bij je duistere kant terecht komt ? Waarom steekt een band alle gaatjes vol die er in het geluidsspectrum te vinden zijn? Maar vooral: waarom niet? Hoe klinkt het als je bij je grootmoeder op bezoek gaat en haar een mep verkoopt ? Wat is er te vinden tussen fluisterende haat en schreeuwende liefde ? Welke sfeer vind je aan de Ganges als je tijdens de jaarlijkse reiniging je broek afsteekt en je blaas leegt ? Het antwoord: SOME SAY YES SOME DO LESS.

Some Say Yes Some Do Less wordt geleid door Jonas Tournicourt. De band werd gevormd in Tielt in 2006 en begon zijn loopbaan als zijproject na de split van Land (finalist Humo's Rock Rally 2002). Some Say Yes Some Do Less moest gedurende 2 jaar de duimen leggen voor I Do I Do. Met dit project gingen Jonas en Stephan voor hun debuutalbum met Chris Brokaw (Come, Codeine, Steve Wynn, ...) en Paul Q Kolderie (Radiohead, Pixies, Dinosaur Jr., Buffalo Tom, ...) in zee. Ook de andere bandleden waren betrokken in verscheidene andere projecten waaronder Duo-Tone, Sheeft, Much Morely Ok, Black Yukon Sucker Punch e.a.

Eind 2008 werd Some Say Yes Some Do Less meer dan een zijproject en kreeg het eindelijk de aandacht die het verdiende. Dankzij vi.be on air schoot de band uit de startblokken en wist menig medemens te overtuigen. Bijgevolg speelden ze eind november 2009 de finale van Westtalent.

SUMMERBUMMERDOWNERFOLK

Summerbummerdownerfolk is een akoestische viermansband die in augustus 2009 is ontstaan vanuit een overdaad aan elektrisch geweld.

De vier leden hebben in het verleden in verschillende elektrische bands gespeeld en kiezen er nu doelbewust voor enkel nog akoestisch te spelen. Daarvoor zijn verschillende redenen :

- een akoestische band moet veel minder zoi meezeulen om te gaan optreden
- een akoestische band is beter voor uw oren
- in een akoestische band is het onmogelijk jezelf te verstoppen achter een gitaarpose of een wall of sound, het is veel eerlijker, een songs staat akoestisch eigenlijk in zijn nakie, zodat het de uitdaging is toch een boeiende act te zijn zonder alle tierlantijnen
- met een akoestische band kan je in een tuinhuis repeteren tot in het holst van de nacht zonder dat je de burens op stang jaagt.

Onze nummers zouden onder een gemeenschappelijke noemer 'some songs for the ladies, some for mum and dad' kunnen vallen. Ze zijn een vluchtroute naar krekengebieden op zomerdagen, nummers die bij een haardvuur horen (sommige horen ook IN een haardvuur, maar daar gooien we die dan ook), het is een muzikaal dagboek, een open brief.

Leden :

Jeroen Naert (gitaar en stem)

Piet Notteboom (gitaar en stem)

Dieter Van Meulebroeck (drums, keys)

Rik Bracke (drums, keys, ...)

THE DIRTY SCUMS

Punkgroep The Dirty Scums wordt opgericht door Dirty Pik rond Kerstmis 1981 en treedt voor het eerst op in maart 1982. Het duurt tot 1983 vooraleer er een stabiele line-up is gevormd. Die bestaat dan uit Dirty Pik, Dirty Zjantie, Dirty Jenz en zangeres Clo. In 1984 wenst de zangeres niet langer meer deel te nemen aan de wekelijkse orgieën waarna de groep besluit als trio verder te gaan en het voortaan te houden op wekelijkse bacchanalen.

In 1984 en 1985 publiceren ze een eigen fanzine dat zowel artikelen bevat over muziek als over politiek. De groep speelt over gans het Vlaamse landsgedeelte en wordt één van de toonaangevende bands van de tweede Belgische punklichting naast anderen als Zyklome A, Capital Scum, Sponky Business, ... In 1985 releasen The Dirty Scums hun eerste LP, op dat ogenblik slechts de tweede LP van de toenmalige Belgische punkscène (de eerste is van 1984 en van Zyklome A). Het is de eerste creatie in een lange reeks producten die allen gereleased worden op hun eigen onafhankelijk label Dirty Records. Van 1985 tot 1989 brengt de groep drie LP's, twee EP's en een tape uit.

Op het einde van de jaren tachtig zijn de meeste, zoniet alle groepen van deze punkhistorisch zo belangrijke periode gesplit. The Dirty Scums echter zijn niet dood te krijgen en blijven doorgaan met hun punkmuziek. Hun eerste drie LP's vertegenwoordigen dan een vierde van alle Belgische punk en hardcore-platen uit de eighties. Wanneer in 1994 een vierde lid de groep vervoegt, hebben ze alweer twee tapes en een EP achter de rug. De Scums hebben dan tien jaar bestaan als trio. Daar vinylplaten geschiedenis zijn geworden in de jaren negentig, starten The Dirty Scums een reeks CD's. Begin 1998 worden de Scums opnieuw gereduceerd tot een trio, waarna Dirty Pik, Dirty Zjantie en Dirty Keez terug klaar zijn om er minstens nog tot de pensioengerechtigde leeftijd met hart en lever voluit tegenaan te gaan.

Eind 2006 starten de festiviteiten voor hun 25-jarig bestaan, maar daarvoor hebben ze alweer twee CD's, een CDr en een tape uitgebracht. The Dirty Scums vieren dit 25-jarig bestaan van december 2006 tot december 2007. In dit jubileumjaar brengen ze in eigen beheer drie dubbel-cd's met elk 50 nummers op de markt. De eerste heet toepasselijk "The First 25 Yearz", de tweede bevat 4 optredens, en de derde is de start van een nieuwe Belgische punkserie: Local PunkHeroes.

Naast The Dirty Scums zijn ze tevens een tijdlang actief als Game Over waarvan eveneens een CD is gereleased. Verder treden ze van 1998 tot 2007 onder de naam The Thirsty Scums ook nog op als Ramones-tributeband. In 2004 resulteert dit project ook alweer in een nieuwe CD. Vanaf 2008 gaan The Thirsty Scums verder als Sex Pistols tributeband.

Voor wie de tel dreigt kwijt te geraken: The Dirty Scums hebben tot nu toe in totaal 3 singles, 3 LP's, 4 tapes, 6 CD's (waarvan er 2 telkens 2 albums bevatten), 1 CDr en 3 dubbel-CD's uitgebracht.

THE EMPTY BOTTLES

Op een doorwaaide zondagmorgen ergens in 2001 werd door Steeni "Wacka Wacka" (gelukkig getrouwd met Anneke, bazin van The Steeple in Waregem) al lachend het idee geopperd om een groepje te beginnen, genaamd The Empty Bottles. Dit is jaren blijven meegaan en maakte het onderwerp uit van veel hoogintellectuele gesprekken, maar nooit kwam het tot een realisatie van dit grandioos idee.

Stamgast Dirkie besloot samen met Koenie in 2007 er uiteindelijk toch eens werk van te maken. Een gitarist was snel gevonden in de relatief nieuwe, doch niet te onderschatten stamgast Thierry. Deze persoon - wonende in Tielt ondertussen - is ons dankbaar object om aan TieltRock! te mogen deelnemen. Uit aangescheten familieverband viste men onze bassist Rekker op. Voor zij die Extortion kennen (een inmiddels ter ziele gegane punkband uit de regio Heule-Wevelgem): daar verzekerde Rekker dezelfde rol. De zoektocht naar een drummer kon beginnen en na wat aandringen (en het geven van een serie pinten) herrees uit de assen van Everdawn (een eveneens inmiddels ter ziele gegane - zij het dan wel metal - band) onze aanwinst Bjorn. Een repetitielokaal werd tenslotte in september 2007 gevonden in een verloren garage.

The Empty Bottles waren een feit en maken sindsdien een mengeling van punk en hardcore als men ons toch in een vakje zou willen duwen. Op 16 mei 2008 werd het echte startschot gegeven met ons eerste optreden en ondertussen (dato december 2009) hebben we er een vijftiental achter de rug. Dit is inclusief één line-up verandering, want sedert augustus 2009 neemt onze nieuwe drinkebroer Tom (ex-2 Nights in Paris) de drum voor zijn rekening.

The Empty Bottles zijn:

Koen Verbeke: zang
Dirk Balcaen: tweede zang / doedelzak
Thierry Devaere: gitaar
Jurgen Van Heghe: bas
Tom Taillieu: drum

THE EVERGREENS

The Evergreens spelen rock'n'roll, country en golden hits uit de jaren '60 en '70 (Status Quo, Creedence Clearwater Revival, Johnny Cash, Shadows, Elvis Presley, Chuck Berry, ...).

De band telt 4 leden o.l.v. Guido Maes. Alle bandleden hebben nog in vroegere groepen gespeeld:

Polle (ex-Farthings): drums

Danny (ex-Desert Rose): lead guitar

Guido (ex-Black Diamonds): rythm guitar and vocals

Ignace (ex-The Moss): bassguitar

De band is momenteel keihard aan 't repeteren in O.C. de Mandelroos te Oostrozebeke.

THE SOFTENON BABIES

Er zijn al veel problemen in België en sedert 1 mei 2008 hebben we er nog ééntje bij, met name The Softenon Babies. Op die dag liep Jenz (ex-The Dirty Scums), Bleiter en Verjikke (beiden ex-Acne and The Kids) elkaar tegen het lijf in de Carlito. Nadat ze weer rechtgestaan waren, besloten ze onder het nuttigen van menige biertjes een band op te richten met als initiële reden het vinden van een nieuwe vriendin.

Tussen de audities door werd al gauw besloten om ook wat nummers te schrijven die naderhand, zo bleek, ook nog op iets trokken, namelijk op een kruisbestuiving van '77-punk en (garage)rock. Die werden een eerste maal voorgesteld aan de rest van het gepeupel in oktober 2009 in de B52 in Eernegem. Een tweede optreden volgde al vlug in de Lilliput in Wetteren en een derde in Gent werd jammer genoeg afgelast (Bleiter had de zwijnenpest of zo). Om het jaar in schoonheid af te sluiten, speelden ze op kerstdag ook nog een kort akoestisch setje in 't Alternatief met als hoogtepunt het liedje "Merry Christmas I'm going to the whorehouse ho ho ho".

The Softenon Babies zijn:

Verjikke (vocals, gitaar en bas)

Bleiter (vocals en drums)

Jenz (vocals, bas en gitaar)

THE THIRSTY SCUMS

Zowel live als op plaat integreren The Dirty Scums altijd wel één of meerdere covers in hun repertoire. Over de jaren heen heeft de groep intussen zo'n 80 verschillende covers gespeeld. In 1997 werd voor het eerst een volledig coverprogramma ten gehore gebracht en daarvoor werd de naam The Thirsty Scums in het leven geroepen. Dit gebeurde ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van The Dirty Scums.

In 1998 pikte een Duitse platenfirma het nummer "I wanna see the Ramones" uit de derde LP (1989) van The Dirty Scums terug op voor de CD "Blitzkrieg over you ! A tribute to the Ramones". De release van deze CD waarop ook Motörhead, the Adicts, Nina Hagen, Die Toten Hosen, ... prijken, was voor de Scums de rechtstreekse aanleiding om met The Thirsty Scums een Ramones-tribute te starten. In 2007, na 10 jaar, 1 CD (Black leather, knee-hole pants), en een 70-tal optredens is het welletjes geweest en worden the Ramones terug in de kast gestopt. Het tribute-concept van The Thirsty Scums blijft echter behouden.

In november 2007 trekt de groep naar Londen om er een reünie-optreden van the Sex Pistols bij te wonen. Het Pistols-optreden wordt bijzonder op prijs gesteld en vormt alweer de rechtstreekse aanleiding om het geweer van schouder te veranderen en The Thirsty Scums te profileren als een Sex Pistols-tribute band. In de zomer van 2008 zijn de Scums hiermee klaar, de legendarische Never mind the Bollocks wordt volledig gespeeld en nog aangevuld met latere klassiekers uit de andere Pistols-bezettingen.

TYSTN

Hoe het begon...

Zomer 2009 in Tielt, West-Vlaanderen. Een goede vriend van zowel Sam Delaere (16/04/1982) en Kristof Van Dewiele (14/08/1979) trad in het huwelijksbootje en wilde één van zijn favoriete liedjes live in de viering. Hij bracht de twee muzikanten samen en de weken voor het feest werd Times like these (Foo Fighters) in een akoestisch en nieuw jasje gegoten en het resultaat stemde de twee vrienden tevreden. Sam nam de zang voor zijn rekening samen met het eenvoudiger gitaarwerk, Kristof werd 'leadgitarist'.

Het genre....

Na het huwelijk ging het leven zijn gewone gangetje, tot eind augustus Sam en Kristof samen aan de toog van de pas getrouwde vriend (Tom Blyaert van café Stanish in Tielt) aan de praat raakten. Het samenspelen had de muzikale vlam weer aangewakkerd. Toch wilden de twee iets anders doen dan veel andere bandjes, ze wilden de ingeslagen weg verder bewandelen, ze kozen ervoor verder akoestisch te spelen. Op enkele uitzonderingen na nemen ze ieder nummer onder de loep om het te verwerken tot een degelijke akoestische versie.

De songkeuze...

Bij de keuze van de nummers is geen genre hen te gek. Natuurlijk passeert de muziek van hun eigen jeugdidolen over de pupiter, maar ook minder gekende of minder voor de hand liggende nummers komen aan bod. Van een punksong van Green Day een jazzy versie maken, een mash-up van twee nummers, van een zwaar gesampled en rijk aan keyboards voorzien nummer van The Killers een leuke akoestische versie maken, maar ook een popsong van Jason Mraz, een ballad van Snowpatrol, een aparte versie van Johnny Cash en een one-hit-wonder als Miss Montreal worden niet geschuwd. Natuurlijk zijn er ook de ook klassiekers van Nirvana (uit de unplugged-cd van MTV) en enkele bekende rocknummers van nationale en internationale bands, muziek van de jaren '60 tot gisteren.

Het eerste optreden...

Na een tweetal try-outs wilde deze band in samenwerking met café d'Hespe uit Tielt iets doen voor Music 4 Life van Studio Brussel. Het benefietoptreden zou doorgaan op 19 december. Dan kwam de volgende uitdaging: voor dat eerste optreden moest de band op zoek naar een naam. Er werd gezocht naar iets wat bij het genre paste, maar veel origineels kwam er niet uit de bus. Ook woordspelingen op de pupiter die ze gebruiken (ze slagen er maar steeds niet in de nummers volledig uit het hoofd te spelen) werden snel afgevoerd.

TYSTN...

Dan gingen ze hun heil zoeken in vreemde klanken en talen. Zo kwam Kristof op een vertalingsite terecht waar hij botste op een Noors woord dat 'rustig/kalm' betekent. Bovendien was het woord ook een Tielts term: 'Tystn' (de eigenlijke bandnaam) is een Tielts woord voor een rare snuiter/kerel.

Twee rare snuiters die rustige akoestische covers van bekende rock- en popsongs brachten ...
TYSTN was born.